

عنوان مقاله:

جایگاه یادگیری سیار در دانشگاه های علوم پزشکی کشور: نظرات، پیامد ها

محل انتشار:

طب و تزکیه، دوره 27، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

اسحاق مرادی - دانشجوی دکترای آموزش پزشکی، گروه آموزش پزشکی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات آموزش علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.

حسین دیده بان - دانشجوی دکترای آموزش پزشکی، گروه آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه هدف: سرعت بالای پیشرفت در علوم پزشکی، خلاقیت در فناوری، زمان محدود برای انجام کارهای جدید، چشم انداز جدیدی را در آموزش پزشکی به وجود آورده است. با این شرایط دانشگاه های علوم پزشکی جهت انتقال اطلاعات و مهارت ها با دشواری هایی روبرو هستند. روش بررسی: در این مطالعه با استفاده از کلمات کلیدی یادگیری سیار، آموزش پزشکی، دانشگاه های علوم پزشکی، و معادل انگلیسی آن ها، مقالات مطالعات مرتبط از سال 2000 تا 2016 در پایگاه های Google scholar, pub med و مجلات معتبر داخلی و خارجی مرتبط با آموزش پزشکی انتخاب شدند و بر اساس حیطه های مطرح در این نوع آموزش، در نهایت 36 مقاله انتخاب و مورد بررسی قرار گرفت. یافته ها: براساس نتایج حاصل از جستجو و تحلیل محتوای مقالات، مطالب در 6 دسته زیر دسته بندی شدند: 1- نظرات دانشجویان 2- نتایج و پیامدهای استفاده از یادگیری سیار 3- مقایسه با دیگر روشهای آموزشی 4- کاربرد در رابطه با برنامه آموزشی و ارزیابی دانشجوی 5- ارتباط با تئوری های یادگیری 6- چالش های یادگیری سیار. نتیجه گیری: مطالعات بررسی شده از اثرات مثبت این روش در آموزش پزشکی حمایت نمودند. مهم ترین مشخصه های این نوع از یادگیری عبارت بود از در دسترس بودن، یادگیرنده محور بودن، شخصی و غیررسمی. از طرفی نبود زیرساخت ها، هزینه بالا، آشنا نبودن با این روش ها، و کمبود نرم افزارهای کاربردی از چالش های این روش یادگیری و آموزش بود. با توجه به نتایج مطالعات مختلف، استفاده از این روش ها نیاز به آموزش اعضای هیات علمی و مدیران آموزشی دارد.

کلمات کلیدی:

یادگیری سیار، آموزش پزشکی، چالش ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/874505>

